

Selections from
the Sacred Writings

Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá

إِلَهَا يَرَوِّرِدِ گارا مَحْبُوبَا مَقْصُودَا

O God, O God, my Beloved, the Goal
of my Desire!

به تو آمده ام و از تو می طلبم
آنچه را که سببِ بخششِ تو است

I stand before Thee and beseech Thee
by reason of Thy forgiveness,

توئی بحرِ جود و مالکِ وجود

O Thou Who art the Ocean of bounty
and the King of existence,

لا زال
لحاظتِ علّتِ ظهورِ بخشش و
عطا

O Thou Who hast caused both
forgiveness and tenderness to appear.

عبادِ خود را محروم منما

Deny not Thy servants

و از بساطِ قدس و قُرب منع مفرما

and withhold them not from Thy
holiness and nearness.

توئی بخشنده و مهربان

Thou art the Forgiving and the Kind.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ

No God is there but Thee, the
Almighty, the Most Bountiful.

ای احبّای حقّ

O ye the beloved of the one true God!

از مَفَازَهٗ ضَیِّقَهٗ نَفْس و هَوٰی

Pass beyond the narrow retreats of
your evil and corrupt desires,

به فُضَاهَايِ مُقَدَّسَهٗ أَحَدِیَّهٖ بشتابید

and advance into the vast immensity
of the realm of God,

و در حَدِیقَهٗ تَقْدِیس و تَنْزِیَه
مَأْوٰی گیرید

and abide ye in the meads of sanctity
and of detachment,

تا از نَفَحَاتِ أَعْمَالِیَّه
كُلِّ بَرِیَّهٖ

that the fragrance of your deeds may
lead the whole of mankind to the
ocean of God's unfading glory.

به شَاطِی عِزِّ أَحَدِیَّه
تَوَجُّه نمایند

أَبَدًا در أُمُورِ دُنْیَا
و مَا یَتَعَلَّقُ بِهَا

Forbear ye from concerning yourselves
with the affairs of this world and all
that pertaineth unto it,

و رُؤَسَايِ ظَاهِرَهٗ آن
تَكَلُّمُ جَائِزِ نَه

or from meddling with the activities of
those who are its outward leaders.

اللّٰه ابهى

ای متوجّه اِلَى اللّٰه

O thou who art turning thy face
towards God!

چشم از جمیع ماسوی بر بند

Close thine eyes to all things else,

و به مَلَكُوتِ ابهى بر گشا

and open them to the realm of the
All-Glorious.

آنچه خواهی از او خواه

Ask whatsoever thou wishest of Him
alone;

و آنچه طلبی از او طلب

seek whatsoever thou seekest from
Him alone.

به نظری

With a look He granteth a hundred
thousand hopes,

صد هزار حاجات روا نماید

و به التفاتی

with a glance He healeth a hundred
thousand incurable ills,

صد هزار درد بی درمان دوا کند

و به انعطافی

with a nod He layeth balm on every
wound,

زخم‌ها را مرهم نهد

و به نگاهی

with a glimpse He freeth the hearts
from the shackles of grief.

دل‌ها را از قیدِ غم برهاند

آنچه کند او کند	He doeth as He doeth,
ما چه توانیم کرد	and what recourse have we?
یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ	He carrieth out His Will,
و یَحْكُمُ مَا يُرِيدُ است	He ordaineth what He pleaseth.
پس سَرِّ تسلیم نِه	Then better for thee to bow down thy head in submission,
و توکل بر رَبِّ رحیم یِه	and put thy trust in the All-Merciful Lord.
والبهاء علیک	
ع ع	

ای جان‌فشانِ یارِ بی‌نشان	O heart-surrendered lover of the traceless Friend!
هزار عارفان در جستجوی او	A thousand mystic knowers have wandered far in search of Him,
ولی محروم و مهجور از روی او	though all remained bereft and were kept back from beholding his Face—
اما تو یافتی تو شناختی	yet thou hast found Him; thou hast recognized Him.
تو نردِ خدمت باختی	You have won the contest through service
و کار خود ساختی	and established yourself thereby,
و عَلمِ فوز و فلاح افراختی	raising up the standards of fortune and well-being.
طُرفه حکایتی و غریبِ بشارتی	What amazing news and marvelous tidings!
آنانکه جستند نیافتند	So many, who sought but found nothing,
آنانکه نِشستند یافتند	whilst these others, who sought after nothing, discovered all.

استغفر الله	By God!
جستجویشان	Those had longed with sated hearts,
جستجوی سیراب بود	devoid of hunger;
نه تشنگان	
و طلبشان	theirs was a quest of knowers, not the
طلبِ عاقلان بود	love-stricken.
نه عاشقان	
عاقلانِ خوشه‌چین	The learned who reap their harvest
از سرّ لیلی غافلند	know nothing of Layli's secret:
کاین کرامت نیست	that the real boon is not theirs, but
جز مجنونِ خرمن‌سوز را	with Majnún and his burnt remains.
عاشقِ نشسته به	A lover in repose doth excel the deeds
از عاقلِ متحرّک	of those who know.
و البهاء علیک	The glory of God rest upon thee.

حکایت آورده‌اند

که عارف الهی با عالم نحوی
همراه شدند و همراز گشتند

تا رسیدند بشاطی بحر العظمة

عارف بی تأمل توسّل فرموده
بر آب راند

و عالم نحو
چون نقش بر آب محو گشته
مبهوت ماند

بانگ زد عارف
که چون عنان پیچیدی

The story is told

of a mystic knower who went on a
journey with a learned grammarian for
a companion.

They came to the shore of the Sea of
Grandeur.

The knower, putting his trust in God,
straightway flung himself into the
waves,

but the grammarian stood bewildered
and lost in thoughts that were as
words traced upon the water.

The mystic called out to him, "Why
dost thou not follow?"

گفت

The grammarian answered,

ای برادر چه کنم

“O brother, what can I do?

چون پای رفتنم نیست

As I dare not advance, I must needs go
back again.”

سر نهادن اولی بود

گفت

Then the mystic cried,

آنچه از سیبویه و قولویه

“Cast aside what thou hast learned
from Síbavayh and Qawlavayh, from
Ibn-i-Hájib and Ibn-i-Málik, and cross
the water!”

آخذ نموده‌ئی

و یا از مطالب ابن حاجب

و ابن مالک

حَمَل فرموده‌ئی

بریز و از آب بگذر

محو میباید نه نحو این را بدان

With renunciation, not with
grammar's rules, one must be armed:

گر تو محوی بی خطر در آب ران

Be nothing, then, and cross this sea
unharméd.

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي

I bear witness, O my God,

بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي

that Thou hast created me

لِعِرْفَانِكَ وَعِبَادَتِكَ،

to know Thee and to worship Thee.

أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ

I testify, at this moment,

بِعَجْزِي وَقُوَّتِكَ

to my powerlessness and to Thy might,

وَضَعْفِي وَاقْتِدَارِكَ

to my poverty and to Thy wealth.

وَفَقْرِي وَغِنَائِكَ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهِيمُ الْقَيُّومُ

There is none other God but Thee, the
Help in Peril, the Self-Subsisting.

هو الله
ای طالب ملکوت
به الطاف حضرت پروردگار
امیدوار باش
و از مصائبِ شدیدۀ این جهان
ناامید مگرد
الحمد لله
خدای مهربان داری
که طیبِ هر بیمار است
و غمخوارِ هر مُبتَلّا
پناهِ یتیمان است
و مُعینِ بیگسان
و بینهایتِ مهربان

اگر بدانی که قلب عبد البهاء
چه قدر مهربان است
البته از شدتِ فرح و سرور
پرواز نمائی
و فریادِ واطوبی
به اوجِ آسمانِ رسانی
والبهاو علیک
عبد البهاء عبّاس

زبانِ خِرَدِ میگوید	The Tongue of Wisdom proclaimeth:
هر که دارایِ من نباشد	He that hath Me not is bereft of all
دارایِ هیچ نه	things.
از هر چه هست بگذرید	Turn ye away from all that is on earth
و مرا بیایید	and seek none else but Me.
منم آفتابِ بینش	I am the Sun of Wisdom and the
و دریایِ دانش	Ocean of Knowledge.
پژمردگان را تازه نمایم	I cheer the faint and revive the dead.
و مردگان را زنده کنم	
منم آن روشنائی	I am the guiding Light that illumineth
که راهِ دیده بنمایم	the way.
و منم شاهبازِ دستِ بیناز	I am the royal Falcon on the arm of
	the Almighty.
پرِ بستگان را بگشایم	I unfold the drooping wings of every
و پروازِ بیاموزم	broken bird and start it on its flight.

و به قَدَمِ یَقینِ	Thus with steadfast steps
در صِرَاطِ حَقُّ الیقینِ	we may tread the Path of certitude,
قَدَمِ گذاریم	
که لَعْلُ نسیمِ رضا	that perchance the breeze that bloweth from the meads of the good-pleasure of God
از ریاضِ قبولِ الهی بَوَزَد	may waft upon us the sweet savours of divine acceptance,
و این فانیان را	and cause us, vanishing mortals that we are,
بملکوتِ جاودانی رساند	to attain unto the Kingdom of everlasting glory.

هو الله

رشحِ عما از جذبۀ ما میریزد
سرّ وفا از نغمۀ ما میریزد

From Our rapture, the Clouds of the
Pre-Eternal rain down...
From Our melody the secrets of
devotion rain down...

از باد صبا مُشگ خطا گشته پدید
وین نفخۀ خوش از جعدۀ ما میریزد

A wind stirs from Sheba carrying the
musk of Cathay,
While from Our locks fragrant
breezes rain down...

شمسِ طراز از طلعتِ حقّ کرده
طُلوع
سرّ حقیقت بین کز وجهۀ ما میریزد

The Sun of adornment rises from the
countenance of Truth
Behold! From Our visage the
mysteries of truth rain down...

بحرِ صفا از موجِ لقا کرده خروش
وین طُرفۀ عطا از جذبۀ ما میریزد

The sea of purity surges through a
wave of reunion
From Our ecstasy these precious gifts
rain down...

گنجینۀ حُب در سینۀ فا گشته
نَهان
زین گنجِ مُحَبَّتِ دُرّ وفا میریزد

Treasures of love lay concealed in the
breast of Fá
From this trove of affection pearls of
faith rain down...

بِهَجَتِ مُل از نظَرِ گُل شد ظاهر
این رَمَزِ ملیح از رَنّۀ را میریزد

The choicest wine appears through a
glance at this rose
From the songs of Rá heart-stirring